

Anvendelse, naar det ærede Ministerium kunde disponere over den paa en Maade, der tog Hensyn til Foreningernes virkelige Udgifter til Uddannelsen, og naar Samme som Opmuntring for de Foreninger, der vilde lade deres Elever uddanne ved Hovedstadens Hospitaler, uagtet Omkostningerne derved ere de dyreste, kunde lade disse tilflyde et større Tilskud fra Statens Side, t. Ex. et Tilskud liget Foreningens eget Bidrag, medens Tilskudet i Tilfælde af, at Uddannelse fandt Sted paa et mindre Hospital, kun som nu var $\frac{2}{3}$ (jfr. Justitsministeriets Skrivelse til Finantsudvalget af 13de Januar 1881) af Foreningens Bidrag.

Bestyrelsen tror derhos at burde henlede Opmærksomheden paa, at der er en Udgift, som kan falde de udenbys Foreninger meget ulige til Laast, og over hvilken der aldeles ikke lader sig nogen Beregning anstille forud, nemlig Udgiften ved indtrædende Sygdomstilfælde for Sygepleieriske-Elever under deres Uddannelse. Efter den Erfaring, som Foreningen har indhøstet ved sine egne Elevers Uddannelse, indtræffer det nemlig ingenlunde sjældent, at de særegne Forhold og den nye og strenge Tjeneste, hvorunder de arbejde, medføre alvorlige Sygdomstilfælde for dem; uagtet Bestyrelsen paa forskjellig Maade, navnlig ved Ekstraforpleining har søgt at styrke de Paagjældendes Kræfter under Uddannelses-tiden, ere sliige Sygdomstilfælde dog indtraadte saa hyppigt, at Sygekassen, i hvilken de fra Begyndelsen af vare indskrevne, selv ikke mod forhøiet Præmie har villet beholde dem indskrevne hos sig. Foreningen har derfor i Aaret 1882, hvor gjennemsnitlig 10 Elever vare under Uddannelse hele Aaret rundt, maattet beiale 118 Kr. 30 Ø. i Hospitalspleie for disse, i 1881 var Udgiften 85 Kr. for gjennemsnitlig 8 Elever hele Aaret rundt. Naar nu lignende Sygdomstilfælde skulde indtræde for de udenbys Foreningers Elevers Vedkommende, og det enten vilde være uforvarligt mod paagjældende syge Elev eller i Tilfælde af smitsom Sygdom endog ulovligt at sende hende til Hjemmet, vil der deraf kunne resultere et ikke ubetydeligt Udgiftsbeløb til Hospitalspleie for hende. Bestyrelsen tillader sig derfor at henstille til det ærede Justitsministerium, om der ikke fremtidig af det paa Finantsloven til Sygepleieriskers Uddannelse m. m. bevilgede Beløb kunde holdes en mindre Sum, t. Ex. 200 Kr., til Disposition for det ærede Ministerium til extraordinær Hjælp til de udenbys Foreninger i Tilfælde af længere Sygdom for deres Elever.

Paa Bestyrelsens Vegne

arbedigst

F. Thomsen,

General, Foreningens Formand.

II.

Under 11te Juli d. A. har Justitsministeriet udbedt sig en Udtalelse af mig i Anledning af medfølgende Korrespondance mellem Ministeriet og det røde Kors Bestyrelse, navnlig om hvorvidt der kunde være Anledning til at søge Uddannelsen af Sygepleierker for Størstedelen henlagt til Kjøbenhavn under det røde Kors, der har erklæret sig villig til at overtage den, ved at forminde det af Staten til Uddannelse og Etablering af Sygepleierker indenfor Kjøbenhavn ydede Tilskud til $\frac{2}{3}$ for de Foreningers Vedkommende, der ønske deres Sygepleierker uddannede andet Sted.

Først maa jeg gjøre en Undskyldning, fordi mit Svar først fremkommer nu, det er foranlediget ved, at jeg forinden ønskede at faae Underretning om Forholdene i de allerede bestaaende Foreninger og derfor tilskrev samtlige disse, saa vidt de vare mig bekendte, om Oplysninger, som jeg først efterhaanden har erholdt. Efter disse Svar, og hvad der tidligere var mig bekendt om dem, har jeg derefter udarbejdet medfølgende Fremstilling af Sygepleiesagens nuværende og hidtidige Stilling udenfor Kjøbenhavn, som jeg antager kan have Interesse for det høie Ministerium saavel som for Rigsdagens ærede Finantsudvalg.

Støttet paa de i denne indeholdte Oplysninger tror jeg derefter at burde fremkomme med følgende Bemærkninger.